

Doc. Ing. ALEXANDER PRÍBELA, CSc., Katedra chémie a technológie sacharidov a potravín, Chemická fakulta SVŠT, Bratislava, Ing. KAROL TOMÁŠEK, CSc., Západoslovenské pivovary, n. p., Bratislava

Do redakcie došlo 1. 2. 1972

Kysličník uhličitý je významným kvalitatívnym kritériom pri niektorých druhoch nápojov. Okrem konzervačného účinku, ktorý spočíva vo vytláčaní vzdušného kyslíka a vo vytváraní prostredia nevhodného pre rozvoj aerobných mikroorganizmov, uplatňuje sa aj ako dôležitý senzorický (zmyslový) faktor. Jeho obsah poukazuje na správnosť dodržania technologického postupu a je preto veľmi často sledovanou veličinou. Kysličník uhličitý sa tvorí buď v priebehu fermentačných procesov (pivo, víno), alebo sa do nápoja pridáva za účelom zlepšenia jeho senzorických vlastností a uchovateľnosti (limonády, sódové vody atď.).

Na stanovenie obsahu CO₂ v nápojoch sa používajú rôzne metódy založené na chemických reakciach alebo fyzikálnych vlastnostiach [1–12]. Z chemických metód je najznámejšie titračné stanovenie CO₂ v rôznych modifikáciách. Kysličník uhličitý sa buď zachytí do prebytku hydroxídu a spätnou titráciou kyselinou chlorovodíkovou sa zistí spotreba hydroxídu na neutralizáciu CO₂, alebo sa kysličník uhličitý vyráža s Ba(OH)₂, a vzniklý uhličitan bárnatý sa stanovi gravimetricky [1, 3, 5, 7, 8, 10, 11, 12]. Z fyzikálnych metód je známe manometrické stanovenie CO₂ [2, 4, 6, 9, 11]. Často sa kombinuje manometrická metóda so stanovením vzduchu v nápoji [11, 12]. Na tento účel sa používa Schwarzova byreta. Obsah vzduchu slúži na korekciu parciálneho tlaku CO₂ v nápoji.

V predloženej práci sme sa pokúsili zistiť, či existuje korelačná závislosť medzi titračnou metódou a manometrickým spôsobom stanovenia CO₂ v pive. Nájsť optimálne podmienky manometrického stanovenia tak, aby sa presnosť maximálne zvýšila. Okrem toho nám išlo o nájdenie závislosti medzi tlakom a obsahom kysličníka uhličitého vyjadreného v hmotnostných percentách.

Experimentálna časť

Na stanovenie kysličníka uhličitého sme použili titračnú metódu, ktorú sme modifikovali tak, že sme súčasne zisťovali i tlak CO₂ v pive. Určitým problémom pri stanovení kysličníka uhličitého je odber vzorky. Pri laboratórnej teplote je tlak CO₂ pomerne veľký a pri otváraní fľaše sa časť kysličníka uhličitého uvoľňuje. Z toho dôvodu sa buď vzorka pred analýzou schladzuje až k 0 °C [7, 12], alebo sa odber vykoná pomocou špeciálneho kohúta s manometrom [10]. Chemické metódy sú spravidla presnejšie, avšak zdľhavejšie, naproti tomu pri manometrickom stanovení je presnosť nižšia, avšak trvanie analýzy sa skracuje. Pre prevádzkovú kontrolu je výhodnejšie manometrické stanovenie kysličníka uhličitého.

Postup: Pomocou špeciálneho kohúta sme prepichli kohúkový uzáver fľaše a na manometri sme odčítali tlak vzduchovej komôrky (hrdlového priestoru). Na uvoľňovači otvor kohúta sme nasadili gumovú hadičku so sklenenou kapilárou. Do odmerného 50 ml válca sme odpípetovali 25 ml cca 4 N NaOH. Koniec kapiláry sme ponorili ku dnu válca a opatne sme uvoľnili tlak vzduchu a kysličníka uhličitého zo vzduchovej komôrky tak, aby sa CO₂ stačil absorbovať do hydroxídu sodného. Kohút sme uzavŕorili, kapiláru odpojili a fľašou sme niekoľkokrát intenzívne potriašli. Tlak uvoľneného kysličníka uhličitého sme zmerali na manometri. Vzniklý pretlak CO₂ sme rovnako ako v predchádzajúcim prípade vyrovňávali, pričom sa CO₂ absorboval vo valci s NaOH. Uvoľnili sme kohút a korunkový uzáver odstránili. Zmerali sme teplotu piva a fľašu sme doplnili po okraj 4 N NaOH z valca. Tieto operácie sa musia vykonať pokiaľ možno čo najrýchlejšie. Ukázalo sa, že toto množstvo hydroxídu je postačujúce na neutralizáciu CO₂ a celkových kyselín v pive, pričom ešte časť NaOH musí zostať nespotrebovaná. Obsah fľaše sme vyliali do 1000 ml odmernej banky, kapiláru, fľašu i valec sme niekoľkokrát prepláčli destilovanou vodou do odmernej banky. Odmernú banku sme doplnili po značku destilovanou vodou. Po premiešaní obsahu banky sme odobrali vzorku na titráciu prebytku hydroxídu sodného.

5 ml vzorky sme titrovali 0,1 N HCl automatickým titrátorom TTT 1 Radiometer na pH 8,6. Presnosť paralelných stanovení sa pohybovala pod ± 1 %. Rovnako sme postupovali pri stanovení celkovej alkalite, kde sme pipetovali 25 ml 4 N NaOH a doplnili do 1000 ml destilovanou vodou. 5 ml premiešanej vzorky sme titrovali vyššie uvedeným spôsobom. Z rozdielu titrácií sme zistili počet ml NaOH spotrebovaných na neutralizáciu CO₂ a ostatných kyselín prítomných v pive. Na slepý pokus sme použili 500 ml piva, z ktorého sme vytrepávali kysličník uhličitý 30 min na laboratórnej trepačke a potom ešte zahriali na 90 °C. Pivo sme rýchlo ochladili, odstránili penu a celý obsah sme preliali do 1000 ml odmernej banky, pridali 25 ml 4 N NaOH a doplnili po značku vodou. Pri tejto operácii je dôležité, aby sa všetok kysličník uhličitý vypudil, pretože inak je stanovenie nepresné. Pri sledovaní obsahu CO₂ vo vzorkách z jednej výrobnej šarže je postačujúce urobiť jeden slepý pokus. Ak ide o rôzne šarže, je treba z každej vzorky slepý pokus stanoviť samostatne. 5 ml premiešanej vzorky sme titrovali 0,1 N HCl postupom uvedeným vyššie. Z rozdielu sme stanovili spotrebu NaOH na titráciu organických kyselín, ktorú sme potom odčítali od spotreby pri prvej titrácií.

Tak sme dostali spotrebu 0,1 N NaOH na CO₂. Obsah kysličníka uhličitého v pive sme vyjadrili v g/100 ml vzorky.

Výpočet: Obsah CO₂ (g/100 ml) sa vypočíta podľa vzťahu

$$CO_2 = \frac{(a-b-c)f \cdot 0,0044 \cdot 200}{n} \cdot 100$$

kde a je spotreba 0,1 N HCl na 5 ml NaOH (25 ml/1000 ml),

b — spotreba 0,1 N HCl na 5 ml vzorky,

c — spotreba 0,1 N HCl na 5 ml slepého pokusu,

n — obsah piva vo fľaši v ml,

f — faktor 0,1 N HCl,

200 — stupeň riedenia,

0,0044 — množstvo CO₂ v g odpovedajúce 1 ml 0,1 N HCl.

Štatistické metódy: Na zhodnotenie výsledkov sme použili tieto vzťahy:

$$\text{variačný koeficient } v_x = \frac{s_x}{x} \cdot 100, \text{ resp. } v_y = \frac{s_y}{y} \cdot 100$$

$$\text{smerodajná odchýlka } s_x = \sqrt{\frac{Sx^2 - \frac{1}{n} S^2x}{n-1}},$$

$$\text{resp. } s_y = \sqrt{\frac{Sy^2 - \frac{1}{n} S^2y}{n-1}}$$

$$\text{smerodajná odchýlka priemeru } s_x = \frac{s_x}{\sqrt{n}}, \text{ resp. } s_y = \frac{s_y}{\sqrt{n}}$$

interval spoľahlivosti $\bar{x} \pm t s_x$, resp. $\bar{y} \pm t s_y$

výberový korelačný koeficient

$$r = \frac{S(x-\bar{x})(y-\bar{y})}{\sqrt{S(x-\bar{x})^2 \cdot S(y-\bar{y})^2}}$$

x sú hodnoty titračného stanovenia CO₂,

y sú hodnoty manometrického stanovenia CO₂.

Tabuľka 1. Niektoré údaje pri stanovení CO₂ v pive

Číslo vzorky	Druh piva	Tlak CO ₂ v at			Obsah CO ₂ v g/100 ml piva		
		počiatok	stanovený	Teplota °C	Objem piva ml	titračne	manometri
1	Závod 1—10° sv	1,4	1,45	20,0	500	0,400	0,396
2	Závod 2—10° sv	0,4	1,05	14,0	500	0,401	0,400
3	"	—	1,20	14,0	—	—	0,430
4	"	—	1,10	14,5	—	—	0,407
5	"	0,4	1,15	16,5	520	0,409	0,390
6	"	0,3	1,00	14,2	—	—	0,387
7	"	0,4	1,15	15,0	514	0,405	0,409
8	"	0,5	1,20	16,0	536	0,395	0,406
9	"	0,55	1,10	16,0	514	0,397	0,388
10	"	0,4	1,15	16,0	513	0,410	0,396
11	"	0,5	1,15	17,0	515	0,393	0,386
12	"	0,65	1,30	19,5	510	0,399	0,380
13	"	0,55	1,20	16,5	505	0,385	0,395
14	"	0,65	1,15	16,5	518	0,389	0,390
15	"	0,3	1,15	16,2	508	0,387	0,392
16	"	0,5	1,10	16,5	500	0,380	0,382
17	"	0,8	1,00	15,0	496	0,377	0,380
18	"	0,6	1,05	15,0	508	0,356	0,388
19	"	0,65	1,05	15,0	500	0,364	0,388
20	"	0,65	1,05	15,0	504	0,360	0,388
21	"	0,75	1,00	15,0	494	0,376	0,380
22	"	0,25	1,05	15,0	513	0,398	0,388
23	"	0,65	1,10	15,0	496	0,398	0,398
24	"	0,4	0,95	15,0	489	0,374	0,368
25	"	0,65	1,00	15,0	489	0,379	0,380
26	"	0,25	1,05	15,0	502	0,359	0,388
27	"	0,8	1,00	15,0	484	0,390	0,380
28	"	0,5	1,00	15,0	507	0,359	0,380
29	"	0,5	1,00	15,0	502	0,382	0,380
30	"	0,6	1,10	15,0	501	0,381	0,398
31	Závod 1—10° sv	0,67	1,67	17,5	508	0,433	0,430
32	"	—	1,37	1,40	17,5	502	0,422
33	"	2,0	2,07	25,0	500	0,415	0,422
34	"	1,4	1,03	12,0	500	0,415	0,424
35	Závod 1—12° sv	2,3	2,60	25,0	500	0,513	0,503

Výsledky a diskusia

Prešetrili sme niekoľko typov vzoriek piva rôznej stupňovitosti z dvoch pivovarov, kde sme stanovili jednak počiatočný tlak vzduchu a CO₂, jednak tlak CO₂ po uvoľnení počiatočného tlaku, teplotu, objem piva a obsah kysličníka uhličitého. Výsledky analýz sú zhrnuté do tab. 1.

Z výsledkov v tab. 1 vyplýva, že obsah kysličníka uhličitého, až na niektoré výnimky, v jednej výrobnej šarži sa nelisia viac ako 0,03 g CO₂ na 100 ml, t. j. asi 7,5 % z celkového obsahu CO₂. Z tabuľky je ďalej evidentné, že obsah CO₂ v pive zo závodu 1 je asi o 0,02 až 0,03 g na 100 ml vyšší než zo závodu 2. Relatívne vysoký obsah CO₂ sme zistili v 12° svetlom pive zo závodu 1 (0,5 g/100 ml). V 7° pive sme zistili obsah CO₂ asi 0,35 g/100 ml. Z týchto náhodne vybraných vzoriek teda všetky splňajú normou predpísanú koncentráciu CO₂ [13].

V ďalšom sme štatisticky vyhodnotili kolísanie obsahu kysličníka uhličitého vo vzorkách z jednej výrobnej šarže a vypočítali variačný koeficient ako mieru presnosti metódy. Do štatistického súboru sme zaradili iba výsledky, kde boli namerané hodnoty obidvoma metódami. Vzhľadom na značnú odľahlosť výsledkov v prípade 12° a 10° piva zo závodu 1 sme tieto hodnoty do štatistického súboru ani titračnej ani manometrickej metódy nezaradili. Zhodnotenie výsledkov stanovenia CO₂ obidvoma metódami je zhrnuté v tab. 2.

Tabuľka 2. Porovnanie presnosti metód na stanovenie CO₂ v pive

Charakteristiky štatist. súboru	Metoda stanovenia CO ₂ titračná	metoda stanovenia CO ₂ manometrická
variačný koeficient	± 4,50 %	± 4,17 %
aritmetickej priemer	0,385	0,390
smerodajná odchýlka	0,0173	0,0183
interval spoľahlivosti	0,385 ± 0,0071	0,390 ± 0,0067
rozsah súboru [n]	26	26

Z tabuľky vyplynulo, že obe metódy dávajú približne rovnako reprodukovateľné výsledky.

Skutočnosť, že manometrické stanovenie dáva o niečo reprodukovateľnejšie výsledky možno vysvetliť tým, že citlivosť manometrického odčítania tlaku CO₂ je menšia, v dôsledku čoho sa výsledky zaokrúhľujú. Z toho dôvodu je nutné, aby manometre na meranie tlaku boli dostatočne citlivé, t. j. aby stupnica bola delená aspoň na desatinu at. Rozsah manometra pre uvedené účely je optimálny od 0 do 4 at.

Závislosť tlaku od koncentrácie CO₂ v pive je pri konštantnej teplote priamková. Všeobecný tvar závislosti je

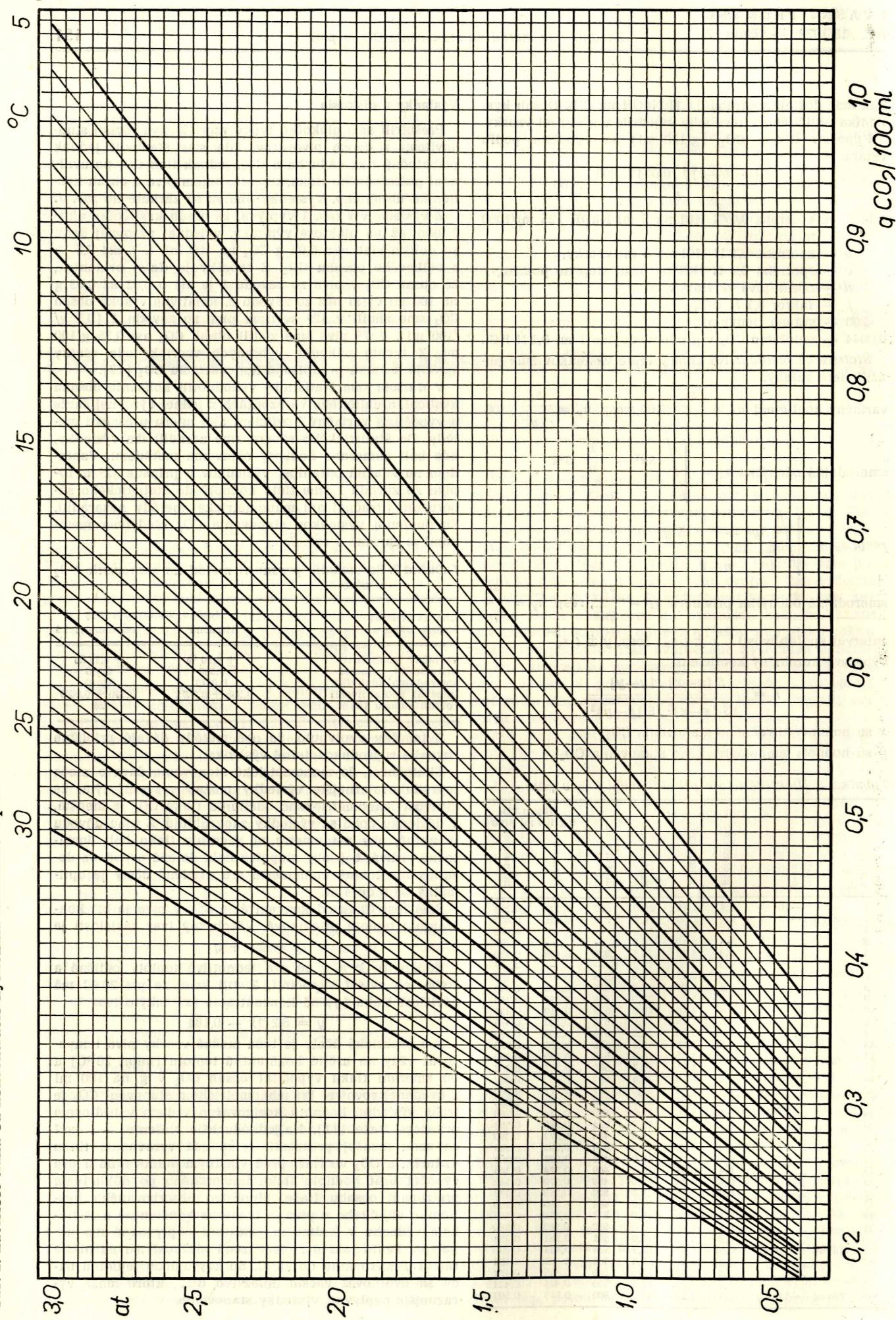
$$y = kx + q$$

Konštanta k a q sú pre jednotlivé teploty odlišné a treba ich zvlášť vypočítať. Zistili sme, že pri 20 °C má závislosť tlaku (y) od koncentrácie (x) takýto tvar

$$y = 6,211x - 0,164$$

Pre praktické účely je teda možné vzorky piva teplotovať vždy na určitú konštantnú teplotu (napr. 20 °C) a po zmeraní tlaku vypočítať obsah CO₂ v g na 100 ml z uvedenej rovnice. Pri manometrickom stanovení CO₂ je treba výslednú hodnotu korigovať o vzduch v hrlovom priestore fľaše [11]. Najjednoduchšie riešenie — i keď za cenu menšej presnosti — sa zdá vyrovnanie tlaku vzduchu a CO₂ vo fľaši pred vlastným stanovením a pre výpočet brať hodnotu tlaku nameraného po dôkladnom pretrepaní obsahu fľaše. Množstvo absorbovaného kysličníka uhličitého v pive je pomerne konštantné a je tlakom vzduchu v hrlovom priestore ovplyvnené iba nepatrne. Tento fakt má obmedzenú platnosť iba na nižšie teploty, maximálne do 20 °C. So zvyšujúcou teplotou bude sa uvoľňovať väčšie množstvo CO₂, ktoré môže výraznejšie ovplyvniť výsledky stanovenia.

Obr. 1. Závislosť tlaku od koncentrácie kysličníka uhlíctitého v pive

Oveľa pohodnejšie a pre praktickú kontrolu výhodnejšie oproti výpočtu je odčítanie obsahu CO₂ z grafu, ktorý sme pre tieto účely zostrojili (obr. 1).

Na základe uvedených výsledkov možno navrhnuť tento optimálny postup. Pomocou špeciálneho kohúta sa prepichne korunkový uzáver flaše, uvoľňovacím ventilom sa pomaly vyrovnaná tlak, ventil sa uzatvorí a niekoľkými ráznymi pohybmi sa pretrepe obsah flaše. Po chvíli, keď už hodnota tlaku sa nemení, odčíta sa pretlak CO₂ na desatinu at, pričom stotiny at sa odhadnú. Uvoľní sa ventil, vyrovnaná sa tlak, flaša sa otvorí a zmeria sa teplota piva v spodnej tretine flaše. Hodnoty sa zaznamenajú. Z grafu sa odčíta hodnota CO₂ tak, že hodnotou tlaku na ľavej strane grafu sa vedia priamka až k príslušnej teplote a z priesčníku sa spustí kolmica na stupnicu obsahu CO₂ v g/100 ml. Takýmto spôsobom možno odčítať koncentráciu až na tisícinu gramu CO₂ v 100 ml piva.

Na odčítanie obsahu CO₂ z nameraného tlaku boli vyuvinuté pravítka, ktoré umožňujú veľmi rýchle odčítanie hľadanej hodnoty, napr. fa Enzinger, Holstein a Kappert, Galena n. p., Jihomoravské pivovary, n. p. [14]. Niektoré z týchto pravítok, ktoré sme mali možnosť porovnať, dávali odlišné výsledky v porovnaní s výsledkami dosiahnutými výpočtom, resp. grafickým odčítaním. Tieto nepresnosti sú pravdepodobne spôsobené širokou škálou tlaku, teploty a koncentrácie, ktorá je pre kontrolu piva zbytočná.

Tabuľka 3. Korelačná analýza titračnej a manometrickej metódy stanovenia CO₂ v pive

Číslo vzorky	Obsah CO ₂ v g/100 ml		titračne						manometricky						
	x	y	x ²	y ²	x	y	x ²	y ²	x	y	x ²	y ²	x	y	
1	0,40	0,40	0,1600	0,1600	0,1600	0,30	0,8400								
2	0,40	0,40	0,1600	0,1600	0,1600	0,80	0,6400								
5	0,41	0,39	0,1681	0,1521	0,15C9	0,80	0,6400								
7	0,41	0,41	0,1681	0,1681	0,1681	0,82	0,6724								
8	0,40	0,41	0,1600	0,1881	0,1640	0,81	0,6561								
9	0,40	0,39	0,1600	0,1521	0,1560	0,79	0,6241								
10	0,41	0,40	0,1681	0,1800	0,1940	0,81	0,6561								
11	0,39	0,39	0,1521	0,1521	0,1521	0,78	0,6084								
12	0,40	0,38	0,1600	0,1444	0,1520	0,78	0,6084								
13	0,39	0,40	0,1521	0,1600	0,1580	0,79	0,6241								
14	0,39	0,39	0,1521	0,1521	0,1521	0,78	0,6084								
15	0,39	0,39	0,1521	0,1521	0,1521	0,78	0,6084								
16	0,38	0,38	0,1444	0,1444	0,1444	0,76	0,5776								
17	0,38	0,38	0,1444	0,1444	0,1444	0,76	0,5776								
18	0,38	0,39	0,1298	0,1521	0,1404	0,75	0,5625								
19	0,36	0,39	0,1298	0,1521	0,1404	0,75	0,5625								
20	0,36	0,39	0,1296	0,1521	0,1404	0,75	0,5625								
21	0,38	0,38	0,1444	0,1444	0,1444	0,76	0,5776								
23	0,40	0,40	0,1600	0,1300	0,1600	0,80	0,6400								
24	0,37	0,37	0,1369	0,1369	0,1369	0,74	0,5476								
25	0,38	0,38	0,1444	0,1444	0,1444	0,76	0,5776								
26	0,36	0,39	0,1296	0,1521	0,1404	0,75	0,5625								
27	0,39	0,38	0,1521	0,1444	0,1432	0,77	0,5929								
28	0,36	0,38	0,1293	0,1444	0,1368	0,74	0,5476								
29	0,36	0,38	0,1296	0,1444	0,1368	0,74	0,5476								
30	0,38	0,40	0,1444	0,1600	0,1520	0,78	0,6084								
33	0,43	0,43	0,1849	0,1849	0,1849	0,86	0,7396								
34	0,42	0,42	0,1764	0,1764	0,1764	0,84	0,7056								
35	0,42	0,42	0,1764	0,1764	0,1764	0,84	0,7056								
36	0,42	0,42	0,1764	0,1764	0,1764	0,84	0,7056								
37	0,51	0,50	0,2601	0,2500	0,2550	1,01	1,0201								
31	12,21	12,33	4,8355	4,9213	4,8753	24,54	19,5074								

1. kontrola
 $Sx + Sy = S(x + y) = 24,54$

2. kontrola

$$S(x + y)^2 = Sx^2 + Sy^2 + 2S(x \cdot y) = 19,5074$$

$$S(x - x)^2 = Sx^2 - 1/n S^2x = 0,0264$$

$$S(y - y)^2 = Sy^2 - 1/n S^2y = 0,0171$$

$$S(x - x) \cdot (y - y) = Sxy - 1/n Sx \cdot Sy = 0,0189$$

3. kontrola

$$S(x + y)^2 - 1/n S^2(x + y) = S(x - \bar{x})^2 + S(y - \bar{y})^2 + 2S(x - \bar{x}) \cdot (y - \bar{y}) = 0,0813$$

$$r = \frac{S(x - \bar{x}) \cdot (y - \bar{y})}{\sqrt{S(x - \bar{x})^2 S(y - \bar{y})^2}} = 0,8898$$

$$t = \frac{r\sqrt{n-2}}{1-r^2} = 23,01$$

$$t_p = 0,349$$

$$t_p = 2,042$$

Pokiaľ ide o vyjadrovanie obsahu kysličníka uhličitého v pive, volili sme koncentráciu g CO₂ na 100 ml, vzhľadom na to, že hustota pív s rôznou stupňovitostou je odlišná. Tieto hodnoty v porovnaní s hmotnostnými (váhovými) percentami sú pri praktických meraniach zanedbatelné.

Na dôkaz, či existuje medzi titračným a manometrickým stanovením CO₂ závislosť, vykonali sme korelačnú analýzu zo získaných hodnôt [15, 16]. Výsledky štatistického hodnotenia sú zhrnuté do tab. 3.

Vypočítaný korelačný koeficient poukazuje na to, že veličina X (hodnoty zistené titračne) a veličina Y (hodnoty zistené manometricky) sú na sebe kladne korelačne závislé a výberový korelačný koeficient r je pomerne vysoký 0,89. Testovaním vypočítaných hodnôt sa zistilo, že t je 23,01, zatiaľ čo t_p (kritická hodnota t — kritéria zistená z príslušných tabuľiek) je 2,042 na 5 % hladine významnosti [16]. Z uvedeného vyplýva, že závislosť (korrelácia) medzi oboma stanoveniami je vysoko preukazná. Podobne porovnaním výberového korelačného koeficienta (r = 0,89) a kritickej hodnoty zistenej z príslušných tabuľiek (t_p = 0,349) na 5 % hladine významnosti sa dá dokázať, že rozdiely medzi nájdenými hodnotami CO₂ titračnou a manometrickou metódou sú v medziach náhodných chýb. Prakticky to znamená, že titračnú metódu možno nahradiť metódou manometrickou za uvedených predpokladov.

Súhrn

Vypracoval a overil sa optimálny postup stanovenia kysličníka uhličitého v pive modifikáciou titračnej metódy a manometrickej. Obe metódy sa preskúšali na vzorkách 7°, 10° a 12° svetlého piva.

Matematicko-štatistickým hodnotením sa overilo kolisanie výsledkov CO₂ vo vybranom súbore vzoriek piva. Variancné koeficienty vypočítané z výsledkov dosiahnutých titračnou a manometrickou metódou nepresahujú ± 5 %.

Na výpočet obsahu CO₂ v pive z údajov tlaku a teploty možno použiť bud príslušné rovnice alebo graf. Výhodnejšie je použitie grafu, ktorý bol vypracovaný v rozsahu tlaku 0,4 až 3,0 at a teploty 5 až 30 °C, t. j. pre koncentračný rozdiel 0,2 až 1,0 g CO₂ v 100 ml piva.

Uvádzajú sa optimálny postup pri manometrickom stanovení CO₂ v pive pre prevádzkové účely s ohľadom na korekciu vzduchu v hrdlovom priestore.

Uvedený návrh sa opiera o štatistické hodnotenie, ktoré potvrdilo korelačnú závislosť medzi oboma skúšanými metódami. Výberový korelačný koeficient r je 0,89, čo znamená, že rozdiely vo výsledkoch oboch metód sú v medziach náhodných chýb.

Autori ďakujú za pomoc pri zaobstarávaní vzoriek, riešení niektorých technických problémov pri vypracovaní tejto štúdie pracovníkom Západoslovenských pivovarov, n. p., Bratislava a Odborovému riadiťstvu Pivovarov a sladovní, Bratislava, najmä výrobcu obchodnému riadiťovi dipl. tech. B. Kebluškovi.

Literatúra

- [1] POSTEL, W. - DRAWERT, F., Brauwiss. **23**, 1970, s. 369
- [2] MARTIN, P. A., J. Inst. Brew. **76**, 1970 s. 344
- [3] PRÍBELA, A.: Rozbor potravín II., Edičné stredisko SVŠT, Bratislava 1970
- [4] BEYTHIEN, A. - DIEMAIR, W.: Laboratoriumsbuch für den Lebensmittelchemiker. Dresden, T. Steinkopff-Verlag, 1963
- [5] BATYAI, J., Gardian **71**, 1971, s. 33
- [6] HEINEKENS BIERBROUWERIJ, H., Chem. Zbl. 133, 1962, s. 332
- [7] NOSEK, J., Průmysl potravin **15**, 1969, s. 563
- [8] DASZEWSKI, J. - SIELICKA, B., Przemysł fermentacyjny **3**, 1959, s. 52
- [9] Zahmovy přístroje, Kvas. průmysl **7**, 1961, s. 91

- [10] MEHLITZ, A.: Süssmost. Braunschweig, Sergel-Hampel-Verlag 1940
- [11] DANĚK, J. et al.: Analytické rychlometody v potravinářském průmyslu, STI Praha 1967
- [12] VANČURA, M. et al.: Pivovarsko-sladařská analytika. Praha, SNTL 1966
- [13] Pivo — norma jakosti. ČSN 58 6635
- [14] URBÁNEK, J.: Kvas. prům. 14, 1968, s. 188
- [15] ECKSCHLAGER, K.: Chyby chemických rozborů. Praha, SNTL 1962
- [16] ZITKO, V.: Matematické metody v potravinářství. Bratislava, SVTL 1963